

Sobre Arnaldo Otegui

written by Fredi Bentanachs | 16 de març de 2016

La figura d'Otegui es imprescindible per entendre el procés de pau engegat a Euskalerrria, quan al 2006 Arnaldo al velodrom d'Anoeta va fer una aposta valenta per la fi de la violència i una sortida digna a l'organització armada basca i els presoners polítics que farcién les presons.

El 2000 ja es flairajava els nous temps de canvis profunds en les societats europeas. Terra Lliure pràcticament havia deixat la lluita armada i apostava fermament cap un moviment social polític que pogués dur el poble cap a la llibertat enmirallats en les passes del Sein Fein i l'IRA.

El cas basc, més complex, encara hauria d'esperar uns anys a l'abandó definitiu de la lluita armada. Tot i que començaven a veure el contratemps que representava ETA en la vertebració política de l'esquerra abertzale, a floraven dissidències dins del món abertzale que a poc a poc anaven veient la necessitat d'optar per una sortida pactada amb l'estat de la violència política. La kale borroka – tan important als anys 70, 80 i mitjans del 90 per la vertebració dels joves Jarrai – començava a fer més nosa que servei durant el 2000.

Era palesa la derrota militar de ETA(m) i calia reconduir d'immediat l'esquerra *abertzale* cap al lideratge polític. Aquí rau la valentia i la visió de futur d'Arnaldo Otegui en el seu discurs a Anoeta. Veient el clar lideratge d'Otegui, l'Estat Espanyol decideix tallar d'arrel qualsevol redreçament i empresona la cúpula *abertzale*, tan la política com la sindical. Com sempre, i contràriament al que es pensava, converteixen Otegui en un màrtir.

Val a dir que, temporalment, sí que va fer mal la decapitació de la cúpula *abertzale*; mai a Euskadi havien quedat els *abertzales* tan malmesos àdhuc amb la irrupció de l'esquerra

espanyola amb Podemos, que perillosament han desplaçat els *abertzales* del poder també mediàtic que tenien. El desconcert i la manca clara de lideratge de l'esquerra *abertzale* els ha fet madurar internament. Per això la sortida d'Otegui de la presó com un autèntic heroi, un *gudari* i el gran líder que, només amb la seva sortida, ha fet trontollar tots els plantejaments estatals pel País Basc, atemoreix, i molt, al govern espanyol.

El fenomen Otegui ha injectat moral de victòria i optimisme a l'esquerra *abertzale* que es veu redreçada i prou forta, àdhuc per guanyar les eleccions al País Basc, i de retruc, als catalans ens beneficiarà en ajudar-nos a respirar contra Espanya donat que hom preveu una nova i potent sortida de Bildu i un altre front potent independentista que tal i com està Espanya d'immersa en les seves lluites internes pel poder és i ha de ser clau per menar la nostra victòria.

El majestuós discurs d'Otegui de dissabte 5 de març de 2016, dóna una potent injecció de moral -no només al món *abertzale*- i també un cop de mà ferm i decidit com mai abans al moviment d'alliberament nacional català i, de retop, un seriós avís a l'esquerra radical.